नायोऽपगतबुभुक्षः अशनायेत्यादिना निपातितः व्यस्यन् उदन्यां वारयन् असेर्दैवादिकस्य रूपम् उदन्यां पिपासां शिशिरैः शीतलैः पयोभिः ॥ ४० ॥

भ० ईयुरित्यादि। ते भरद्वाजमुनेर्निकेतमीयुर्गता इत्यर्थः इण गतौ ठी यिणोऽच्यणाविति यादेशः खेःकितिर्घ इति दीर्घः यस्मिन् निकेते रामः समेत्य संगत्य विश्रश्राम विश्रान्तः कीदृशः स फलवतां वृक्षाणां विभूत्या समृद्ध्या च्युताशनायः व्यपगतबुभुक्षः अशनशब्दात् कोम्न्यादिति क्यः धनोदकाशन इत्यादिना अन्नार्थेङ तत: संख्याद इत्यः स्त्रीत्वञ्च च्युता अशनाया यस्य स तथा शिशिरैः शीतलैः पयोभिर्ज्जलैरुदन्यां पिपासां व्यस्यन् अपनयन् असुइर्चेपे शतृः उदकस्य उनङ् पानार्थे पूर्व्ववत् पयोभिरिति पीङ्यपाने चासुसिति अस् ॥ ४० ॥

वाचंयमान् स्थण्डिलशायिनश्च युयुक्षमाणाननिशं मुमुक्षून्। अध्यापयन्तं विनयात् प्रणेमुः पद्भा भरद्वाजमुनिं सशिष्यं ॥ ४१ ॥

ज०म० वाचं। ते भरद्वाजमुनिं सशिष्यं शिष्यैः सह वर्त्तमानम्प्रणेमुः प्रणमन्तिस्म विनयात् विनयेन अतएव पद्भाः पदातयः पादाभ्यां गच्छन्तीति अन्येष्वपि दृश्यत इति डः हिमकाषिहतिषुचेति चकारस्य अनुक्तसमुच्चयार्थत्वात् गमोत्तरपदे पदादेशः प दिति योगविभागाद्वा कीदृशम् अध्यापयन्तम्पाठयन्तम् कान्